

1. లంచాల దేవుడు

చెట్టుపైనున్న శవాన్ని భుజంపై వేసుకొని శ్మశానం దిక్కు నడుస్తున్నాడు రామ్మోహన్ — మౌనంగా తన గమ్యం చేరుకునే ప్రయత్నంలో వడివడిగా అడుగులేస్తున్నాడు..... అరిగిన చెప్పాలు, పెరిగిన గడ్డం, మాసిన బట్టలు లోతుస పోయిన కళ్ళు, ముఖంపై అలసట, జీవితంలో అతని ఓటమిని సూచిస్తున్నాయి — శవం బరువవుతున్నా భరిస్తూ పట్టదలగా నడుస్తున్న రామ్మోహన్ తో శవంలోని భేతాశుడు

“ఓ మనిషీ! నీ ఆకారాన్ని బట్టి చూస్తే నువ్వు జీవితంలో చాలా విషయాల్లో ఓడిపోయిన వాడిలా కనబడుతున్నావు ఆ ఊహా విజయితే నువ్వో నిరుద్యోగివి — అవునా...?” అని అగాడు —

తనకు మౌనభంగమైతే శవం మాయమవుతుందని ఏం మాట్లాడలేదు రామ్మోహన్.

“అవును నేను నిరుద్యోగినే.... డిగ్రీ ఫస్టుక్లాసులో పాసయ్యాను ఎనిమిదేళ్ళుగా ఆఫీసు చుట్టూ కాళ్ళ చెప్పులేకాదు, కాళ్ళరిగేలా తిరుగుతున్నాను... .. అన్ని ఇంటర్వ్యూలు బాగానే చేస్తున్నాను — అయినా ఉద్యోగం దొరకడంలేదు — ఉద్యోగం సాధించడం కన్నా భేతాశున్ని సాధించడమే సులభమని ఈ ప్రయత్నం చేస్తున్నాను

తనలో తాననుకొన్నాడు రామ్మోహన్ — మౌనంగా శ్మశానం తేసి గబగబా నడుస్తున్నాడు —

“ఓ మానవుడా! నీ ప్రయత్నం నాకు తెలుసు... నన్ను పొందడంలో నువ్వు విజయం సాధిస్తే నీకు తప్పక స్వాధీనమవుతాను — —

నీకు మార్గాయాసం కలుగకుండా ఉండడానికో కథ చెబుతాను విను—''
అని కథ చెప్పడం ప్రారంభించాడు భేతాశుడు.

రాజారావు గొప్ప ధనవంతుడు— కోట్ల ఆస్తికి యజమాని —
తరతరాలు కూర్చుండితిన్న తరగనంత డబ్బున్నా ఇంకా సంపాదిస్తూనే
వున్నాడు — అతని సంపాదనకు మూలకారణం వడ్డీ వ్యాపారమే —
ఆస్తులు జప్తులుచేస్తూ, చక్రవర్టీలు కడుతూ బాకీలు నిర్దాక్షిణ్యంగావసూలు
చేస్తూంటాడు.—

రాజారావు మాదండి దైవభక్తుడు— ప్రౌద్ధున్నే రెండు గంటలు
పరమనిష్ఠతో పూజగదిలో గడుపుతాడు పూజ ముగియందే పచ్చి మంచి
నీళ్ళు కూడా నోట్లోపోసుకోడు తనకున్న దైవభక్తికి నిదర్శమన్నట్టుగా
అతడో గుడి కట్టించాడు — నిత్య ధూప దీప నైవేద్యాలతో ఖర్చునతడే
భరిస్తున్నాడు.—తన దైవభక్తే ఆభివృద్ధికి కారణమంటాడతను

వ్యాపార విషయంలో ఇప్పడతనికో చిన్న సమస్యేదురైంది. .
నాలుగేళ్ళ క్రితమో పేదరైతుకు నాలుగువేల రూపాయలు అప్పిచ్చాడు.
రాజారావు — మూడేళ్ళ క్రితమా పేదరైతు మూడువేల అప్పు తీర్చాడు
అయితే రాజారావుపైన నమ్మకంతో ఆ అప్పు తీర్చినట్టు కాగితంపై
రాయించుకోలేదు ఆ మూడువేలు తీర్చినట్టు రైతుకే ఆధారమూలేదు

ఈ పాయింటు నాధారం చేసుకొని మొత్తం అప్పు తీర్చాలంటున్నాడు
రాజారావు— లబలబ మొత్తుకున్నాడు రైతు విషయం నలుగుర్లో
పడింది — ఇది పైకి ఆన్యాయంగానే కనిపిస్తున్న వ్యాపారంలో ఇవి
మామూలేనని తనకు తాను సర్దిచెప్పుకున్నాడు రాజారావు — ఆ రోజే
సంచాయతీ—

ఆరోజు దైవప్రార్థనకు మూడుగంటలు కేటాయించాడు — రైతు నుండి తాను మొత్తం అప్పు వసూలు చేయగలిగితే వెయ్యి రూపాయలు అర్చుచేసి గుడిముందు సిమెంటుగద్దె కట్టిస్తానని మొక్కాడు — గుళ్ళో గంట కడతానన్నాడు — సహస్రనామార్చన చేయిస్తానని, పులిహోర నైవేద్యం పెడతానని సాగిలపడి మొక్కాడు — పూజ ముగించి పంచాయతీ ఆఫీసుదిక్కు నడిచాడు

పేదరైతు కూడా దేవున్ని పరిపరి విధాల ప్రార్థించాడు. తీర్చిన బాకీ తన మీద పడనివ్వకుమని వేడుకున్నాడు — ఈ గండం గట్టెక్కిస్తే దేవునికి కొబ్బరికాయ కొడుతానని మొక్కుకొని పంచాయతీ ఆఫీసు దగ్గరికెళ్ళాడు —

ఇద్దరి ప్రార్థనలు విన్నాడు, దేవుడు — ఆటు ధనవంతుడు ఇటు పేదవాడు — పేదవాడి పజ్జెన న్యాయముంది కాని, ఋజువులు ధనవంతుని పజ్జెన వున్నాయి — ఇద్దరూ తన భక్తులే — చిరునవ్వు నవ్వు కున్నాడు దేవుడు.

పంచాయతీ ఆఫీసులోయింది — తీర్పుబయటకొచ్చింది. దేవుడు ఎవరి పజ్జెన నిలచాడు? దేవుడలా ఎందుకు చేసాడు!

నీకున్న జీవితానుభవాలతో సమాధానాలు చెప్పు —? నీకు తెలిసిందే చెప్పు చెప్పకుంటే నీ తల వెయ్యివక్కలుకాదు గావి నువ్వు జీవితాంతం నిరుద్యోగిగానే వుంటావు — అవి ఆగాడు భేతాళుడు —

అ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పసాగాడు రామ్మోహన్.

అ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పడానికి పెద్దగా జీవితానుభవం అవసరం లేదు - దేవుడు న్యాయపక్షపాతి - రైతుదిక్కు న్యాయముంది కాబట్టి రైతు కనుకూలంగానే తీర్పు వచ్చేట్లు చేసు-టాడు దేవుడు-”

అ మాటలు విని బిగ్గరగా నవ్వాడు భేతాశుడు — “మానవుడా నీకు పుస్తక జ్ఞానమే తప్ప లోకజ్ఞానం శూన్యమని నీ సమాధానాలను బట్టి తెలుస్తుంది - రైతుకు సాయంచేస్తే దేవుడి కొరిగేదేంటి-? కొన్ని చెంచాల కొబ్బరినీళ్ళు - అదే తాజారావు దిక్కు నిలబడితే సి మెం టు గద్దెలు, సహస్రనామార్చన, పులిహోర నైవేద్యం-ఇంకెన్నో ఇవన్ని వదులుకొని దేవుడైతే మాత్రం రైతుకెలా నాయం చేస్తాడు-? ప్రతిభ వున్నా లౌక్యం తెలియకపోవడంవల్ల నువ్వు ఉద్యోగం సంపాదించుకో లేకపోతున్నావు-

నీ కుద్యోగం దొరకాలంపే ఏంచెయ్యాలో నీ కిప్పుడర్థమైందను కుంటాను - విష్ యా బెస్ట్ ఆఫ్ లక్ -” అని “నీకు మౌనభంగం జరిగింది కాబట్టి అంతర్ధానమవుతున్నాను” అని శవంతో సహ మాయమై చెట్టుపెకెళ్ళాడు భేతాశుడు -

[రా.వి. శాస్త్రిగారి “కొంగలదేముడు” చదివిన ప్రేరణతో - జీవగడ్డ సాయంత్రం దిన పత్రిక 17-11-1985 ఆదివారం]